

Трибуна

Петропавлівської Борщагівки

№9 (181)

24 квітня 2013 року

Нещодавно

НА ТОЛОКУ З БЛАГОУСТРОЮ ВИЙШЛИ ДРУЖНО

Сільський голова Олексій Кодебський саджає дерево

20 квітня у кожному селі Києво-Святошинського району в рамках двомісячника «Зелена весна-2013», проводилася Велика толока. Вона покликана об'єднати працівників установ та організацій, комунальних служб і всіх небайдужих жителів з метою благоустрою району та його озеленення.

У Петропавлівській Борщагівці цього дня також пройшов великий суботник, оголошений напередодні. В ньому взяло участь близько 150 чоловік. Санітарне прибирання було проведено по центральній вулиці села в районі сільського озера, біля кладовища, на узліссі. Для вивозу сміття було задіяно два

трактори та два автомобіля-самоскиди.

Активно взялися до наведення порядку працівники сільської ради. Висадка квітів, озеленення, побілка дерев, прибирання території – перелік робіт, що тут здійснювалися. Сільський голова Олексій Кодебський, як і належить лідерів, був в епіцентрі подій. Ним висаджено молоденькі саджанці горіха на подвір'ї головної установи села. У роботі взяли участь від малого – до великого. Приміром, родина В.С.Зеленого, директора КП «Благоустрій» працювала у повному складі, прилучаючи до праці і найменших, які кмітливо справлялися з інвентарем, беручи приклад зі старших.

Напередодні, на протязі декількох днів, кипіла робота й на шкільному подвір'ї, де велося весняне прибирання шкільної території учнями, які працювали разом з вчителями. Суботнього ранку тут висаджували дерева, що стануть вдалим доповненням до нового шкільного саду, а також займалися

Маленька Єва – онучка Володимира Зеленого вперше на суботнику

прибирання прилеглої до школи території. На внутрішньому дворі, який є гордістю школи, класний керівник 1-В класу Т.М.Тимошук-Фіалковська разом зі своєю донечкою Олею висадили саджанці тюльпанів, росаду яких власноруч виростили першачки.

Кипіла робота також по вулиці Леніна, де працівники ЖК «Львівський» та ЖК «Празький квартал», які долучилися до суботника, очищували вулицю від піску, що назбирався за довгу зиму. Очистили також місцеве озеро від

Продовження на 3 стор.

Вчителька Тетяна Тимошук-Фіалковська з донькою

До Дня довкілля

ЧАРУЮТЬ ЛЕБЕДІВ ЗНОВ ГРАЦІЇ ВЕЛИЧНІ

Всі ми любимо природу. Адже вона становить саме те навколишнє середовище, в якому ми з вами живемо. Тож від того, як кожен з нас ставиться до довкілля і залежить наше життя, наше здоров'я, його стан, тривалість самого життя.

Але чи кожен з нас бережливо й по-людськи ставиться до природи? Більшість – так. Проте, на жаль, ота незначна меншість якраз і впливає на стан довкілля негативно.

Утім, розпочати хочу з позитиву. Напередодні снігопаду, який пройшов наприкінці березня нинішнього року на Київщині, до редакції зателефонували. Схвильований жіночий голос попросив якнайшвидше прибути до східної частини ставу, що знаходиться в Петропавлівській Борщагівці, на якій вже не було льоду.

– До нас прилетіли лебеді, – повідомила жителька вулиці Матросова Олена Михайловська. – Вже давно ми, місцеві жителі, цих птахів тут не бачили. Тож їм треба допомогти, адже вони, напевне, дуже голодні. А як їх нагодувати, якщо вони лякливі й обережні і можуть будь-якої миті відлетіти...

Взявши з собою запаси хліба, працівник редакції вже через кілька хвилин був на місці. Діяти вирішив спокійно й без зайвої гарячності та без різких рухів.

Поступово наближаючись до білих красенів, наш кореспондент вгощав їх білим хлібом. А лебедина пара, спочатку відпливши на безпечну відстань, згодом почала наближатися до берега. І з радістю вечеряти! Бо в цю весняну пору знайти корм у ставу було ой як непросто!

Розповідаю цю історію тому, що ми, люди, у своїй переважній більшості є добрими, чутливими й свідомими. Бо прагнемо до того, щоб зберегти природу і для нас, і для наступних поколінь. І такий підхід – єдиноправильний.

До речі, вся редакція, обговорюючи подію, дуже переживала: чи прилетять лебеді після снігопаду знову? І, уявляєте, вони прилетіли! Граціозні, горді птахи викликали в нас неабияку радість. Не тільки тому, що уособлювали в собі красу нашої природи. А тому, що повірили людям! Тоді, озброївшись фотоапаратурою, було проведено фото- і відеозйомку. Щоб зафіксувати це, так би мовити, документально...

Продовження на 2 стор.

Звіт сільського голови

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ РОБОТИ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

У минулому номері нашої газети ми розпочали публікацію звіту Петропавлівсько-Борщагівського сільського голови Олексія Кодебського про роботу сільської ради, її виконком у 2012 році. Нині продовжуємо розпочату розмову.

Отже, минулий рік став результативним й успішним у багатьох напрямках нашої роботи. Зокрема, це стосується соціальних питань. Так, у будівництві нового дитячого садка на вулиці Парковій на 150 місць, вартість зведення якого становить понад 18 мільйонів гривень, ведеться спорудження цокольного поверху. У минулому році на ці цілі використано понад 2,5 мільйона гривень.

Здійснювалося й фінансування дитячого садка «Малютко» – його утримання. На це витрачено понад 1 мільйон 284 тисячі гривень.

А от реконструкція приміщення Центру дитячої творчості, де раніше розміщувався дитсадок,

кошторисна вартість якого перевищує 4 мільйони 852 тисячі гривень, з місцевого бюджету освоєно понад 1 мільйон 593 тисячі гривень. Тут виділено субвенцію з державного бюджету майже 3 мільйони 260 тисяч гривень, з яких вже вилучено 2 мільйони 800 тисяч гривень. Тож практично центр зводиться за рахунок місцевих коштів. Нині роботи на зазначеному об'єкті перебувають у стадії завершення і ми плануємо ввести його в експлуатацію в 2 кварталі 2013 року.

тацію в 2 кварталі 2013 року.

Неабияку увагу сільська рада приділила й охороні здоров'я. В цьому напрямку роботи приведено у відповідність до висновку експертизи проект приміщення медамбулаторії та теплового переходу між приміщеннями. Кошторисна вартість зведення цього об'єкта становить понад 10 мільйонів гривень. Його будівництво розпочнеться в нинішньому році.

Як завжди значну увагу приділено й поліпшенню житлово-комунальних послуг. Сільська рада здійснювала утримання об'єктів комунальної власності. Йдеться про підприємства «Борщагівка» і «Благоустрій». Адже їх функціонування потребує придбання нової техніки, обладнання й матеріалів. На модернізацію роботи зазначених підприємств виділено відповідно майже 415 тисяч гривень і понад 1 мільйон 102 тисячі гривень.

Продовження на 2 стор.

Новий магазин відкрився на вулиці Леніна

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ РОБОТИ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Початок на 1 стор.

Належним чином ми потурбувалися й про енергозабезпечення та енергозберігаючі технології. Зокрема, було виділено кошти на передачу безгосподарських об'єктів на баланс експлуатуючих організацій та їх утримання. На реалізацію цього завдання витратили 300 тисяч гривень. Крім того здійснено роботи щодо реконструкції зовнішнього освітлення – на 200 тисяч гривень.

Важливою складовою роботи сільської ради, як і завжди, були питання благоустрою. В цьому відношенні поліпшилось транспортне сполучення між Петропавлівською Борщагівкою і Чайками. Цьому сприяло введення в експлуатацію дороги між обома населеними пунктами, вартість якої становила 4 мільйона 600 тисяч гривень. Крім того проводився ремонт, реконструкція доріг і тротуарів, утримання світлофорів. На всі вищезазначені цілі витрачено 2 мільйони 985 тисяч гривень.

Не менш значимими для наших населених пунктів були питання проведення каналізування вулиць сіл. Торік було погоджено технічну документацію по вулицях Північна, Пушкіна, Комарова, Островського, Шкільна і Шевченка. Витрати на проведене роботу становили 350 тисяч гривень.

Крім того ми подбали й про благоустрій дитячих майданчиків. Їх відремонтовано й благоустроєно за рахунок наших спонсорів.

Безперечно, ми вжили заходів щодо наведення порядку на наших кладовищах. Тут проведено вирізу дерев, відремонтовано паркани, вивезено сміття. Нажаль, продовжуються випадки руйнування секцій паркану невідомими порушниками правопорядку. А це вимагає додаткових витрат.

Будівництво дитячого садка на 150 місць ведеться на вулиці Парковій

Звичайно, сільська рада серйозну увагу звернула на охорону навколишнього середовища. Зокрема це стосується річки Нивка. Тут розроблено технічну документацію і погоджено з відповідними службами.

Розвиваючи службу з питань благоустрою, сільська рада подбала й про облаштування виробничої бази. На це використано 150 тисяч гривень.

У минулому році було продовжено роботу по розвитку фізичної культури й спорту. Ми профінансували відповідну програму розвитку. Передусім підтримали нашу футбольну команду "Чайка", яка два роки поспіль утримує передові позиції в Київській області. На це пішло 400 тисяч гривень.

Не менш важливим минулий рік став і в підтримці розвитку культури в обох населених пунктах. Так, ми профінансували Програму розвитку бібліотечної системи (витрачено близько 60 тисяч гривень), культурно-масові заходи (День села, професійні та календарні свята, тощо).

Безумовно, зроблено чимало. Та головне наш орган місцевого самоврядування тримає під контролем всі питання життя громади. Ми не можемо бути осторонь будь-якої справи. Прагнемо підтримувати всіх мешканців наших сіл, хто цього потребує. Зокрема, у минулому році ми надали матеріальну допомогу інвалідам, ветеранам Великої Вітчизняної війни та учасникам бойових дій, незахищеним верствам населення (дітям-сиротам, багатодітним сім'ям) на суму в 254 тисяч гривень. І цю справу ми будемо постійно продовжувати.

Отже, звітуючи перед мешканцями сіл Петропавлівська Борщагівка і Чайки, я прагнув не тільки поінформувати про роботу сільської ради, сільського голови, а й переконати: ми й надалі будемо невинно продовжувати соціально-економічний розвиток наших населених пунктів з тим, щоб тут було комфортно жити й працювати усім членам громади.

Олексій КОДЕБСЬКИЙ,
Петропавлівсько-Борщагівський сільський голова

Отже, звітуючи перед мешканцями сіл Петропавлівська Борщагівка і Чайки, я прагнув не тільки поінформувати про роботу сільської ради, сільського голови, а й переконати: ми й надалі будемо невинно продовжувати соціально-економічний розвиток наших населених пунктів з тим, щоб тут було комфортно жити й працювати усім членам громади.

У намічених заходах виконком сільської ради націлів керівників підприємств, установ та організацій на безумовне виконання наміченого з тим, щоб обидва населені пункти набули ошатного вигляду, стали чистими й благоустроєними.

Інф "Трибуни".

ЧАРУЮТЬ ЛЕБЕДІВ ЗНОВ ГРАЦІЇ ВЕЛИЧНІ

Початок на 1 стор.

ЯБЛУНЬКИ НЕ ВИННІ

Тут, можливо, автор цих рядків дещо поетично поставився до події, яка, без перебільшення, вразила серця багатьох. Проте від поезії до прози – лише один крок. Я – про прозу життя. А вона не вражає. Навпаки, викликає дещо інші почуття...

Як стало відомо редакції, групка підлітків, побувавши на облюбованому лебедями місці, по-дикунськи кидали в них палками і чи камінцями. Тож чи захочуть диво-лебеді, оспівані у піснях і віршах наших петропавлівських поетів, прилетіти до нас знову? Навряд чи.

Тож на зміну нашій радості приходить сум і обурення. Хто ж виховує отих бездумних і безликих дітей, байдужих і нерозумних? Відповідь віднайти неважко. Але необхідно. І якнайшвидше. І ось чому.

Нещодавно знову ж таки до редакції завітав депутат Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради Володимир Пархонюк. Нинішня зима та й весна є багатими на опади. І, зрозуміло, дітям були всі можливості покататися на лижах, санчатах. І якщо одні ставилися до навколишнього середовища культурно, відповідально, то інші, м'яко кажучи не дуже...

Власне, це підтверджує фото, вміщене нижче. Наш фотокореспондент зафіксував безпрецедентне ставлення до нещодавно висадженого яблуневого саду. Тут школярі не зважали на беззахисні яблунки, які минулої весни вже цвіли. Тож гірко було дивитися на це бездумне і бездушне ставлення до людської праці, до природи. Тому хочеться звернутися до мешканців вулиці Шкільної: люди не будьте байдужими!

Правопорядок

РЕЙД ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ

В рамках проекту «Попередження правопорушень та негативних проявів серед неповнолітніх», організованого службою з захисту дітей Києво-Святошинської районної адміністрації Київської області, 5 квітня нинішнього року було проведено рейд, задля виявлення адміністративних правопорушень, здійснених молоддю на вулицях села Петропавлівська Борщагівка.

У рейді взяли участь: Ю.Д.Шереметьєва, спеціаліст з кримінальної міліції, О.О.Лисенко, представник управління освіти та молоді, А.П.Остапчук, головний спеціаліст відділу сім'ї та молоді, а також фахівець з

соціальної роботи Н.М. Мельник та секретар ради опіки О.М.Лихота.

В рамках рейду були відвідані такі заклади як «Борщ», «Пріаклаб», мережа продуктових магазинів села на виявлення правопорушень та проведені роз'яснювальні бесіди з працівниками цих закладів. Приємно відзначити, що в ході рейду серед відпочиваючої молоді правопорушень не було виявлено.

Такі рейди будуть проводитися регулярно задля зниження серед дітей та молоді фактів розпиття спиртних напоїв, тютюнопаління та інших правопорушень.

Оксана ЛИХОТА

Учасники рейду

НА ТОЛОКУ З БЛАГОУСТРОЮ ВИЙШЛИ ДРУЖНО

Початок на 1 стор.

“Кипіла” робота пол вул.Леніна

пластикових пляшок та сміття, назбиравши більше десятка мішків “прикрас”, що плавали під берегом озера та лежали на берегах.

Великий обсяг роботи було здійснено на узліссі мешканцями ЖК “Брест-Литовський”, які активно, цілими родинами, вийшли на прибирання лісу, який утопав у смітті.

Прибирання лісосмуги, близько вулиці Гагаріна, стало вже традиційним для наших спортсменів, яких щорічно організовує чемпіон світу з кікбоксингу Олександр Попов. Цього року до них приєдналися також спортсмени, що займаються в секції

О.І.Оболонський долучився до праці

Прибирання узбережжя озера

лижних гонок, яку очолюють Володимир і Тетяна Попови. Близько 20 дітей долучилися цього року до цієї почесної справи. Наполегливо та

марафону прибирання став п'ятирічний Максим Якимчук, який разом з мамою Вітою Якимчук, учасницею Олімпійських Ігор, допомагав природі очиститися.

«Урожай» жителів - активістів вул. Печерська

завзято, на рівні зі старшими працювали зовсім маленькі: Артем Капій, Наташа Турчин, Вероніка та Настя Задерій. Найменшим учасником

Разом, спільними зусиллями, наведено лад. Та актуальним залишається запитання: “Чи надовго?”

Інф. ”Трибуни”.

Спортсмени – ентузіасти на прибиранні узлісся

Чергове інформування про щодо проходження трас магістральних газопроводів

Боярське ЛВУМГ доводить до Вашого відома, що по адміністративній території Петропавлівсько-Борщагівської сільської ради Києво-Святошинського району Київської області, знаходяться слідує об'єкти магістрального трубопроводного транспорту Боярського ЛВУМГ:

магістральні газопроводи: ТШК Ду 500мм Ру 55 кг/см2, Київ-Брянськ Ду 500мм Ру 45 кг/см2, ТШК Ду 700мм Ру 12 кг/см2;

магістральні газопроводи-відгалудження: до ГРС “Чайка” Ду 100мм, Ду 150мм Ру 55 кг/см2 та розташована ГРС “Чайка”.

Відповідно до ст. 11 Закону України “Про правовий режим земель охоронних ЗОН об'єктів магістральних трубопроводів” № 3041-УІ під 17.02.2011р.

охоронна зона магістральних газопроводів (від осі в обидві сторони) в залежності від умовного діаметра газопроводу становить:

до 300 мм 100 метрів; від 300 до 600мм включно – 150 метрів; від 600 до 800 мм включно – 200 метрів; від 800 до 1000 мм включно – 250 метрів; від 1000 до 1200 мм включно – 300 метрів; від 1200 до 1400 мм включно – 350 метрів;

охоронна зона ГРС (від огорожі) в залежності від умовного діаметра вхідною газопроводу становить:

до 300 мм 150 метрів; від 300 до 600 мм включно – 175 метрів; від 600 до 800 мм включно 200 метрів; від 800 до 1000 мм включно 250 метрів; від 1000 до 1200 мм включно 300 метрів; від 1200 до 1400 мм включно – 350 метрів, а санітарно захисна зона для ГРС – 300 метрів.

На багатониткових магістральних газопроводах охоронні іони визначаються від осі крайніх магістральних газопроводів у розмірі, встановленому для найбільшого умовного діаметра серед усіх ниток.

Просимо звернути увагу:

Земельні ділянки, розташовані в охоронних зонах, не вилучаються у їх власників і користувачів, а використовуються з обмеженнями, встановленими Законом України “Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів” та іншими нормативно-правовими актами.

На земельних ділянках, розташованих у межах охоронних зон, **забороняється:**

- будувати житлові будинки, виробничі чи інші будівлі та споруди, громадські будівлі;
- розмішувати автозаправні та автогазозаправні станції і склади пально-мастильних матеріалів;
- будувати гаражі та автостоянки, дачні і садові будинки та господарські споруди;
- будувати автомобільні дороги та залізничні колії, що проходять паралельно до магістрального газопроводу, крім випадків спорудження відомчих технологічних доріг підприємств магістральних газопроводів;
- влаштовувати звалища, виливати розчини кислот, солей та лугів, а також інших речовин, що спричиняють корозію;
- розмішувати спортивні майданчики, стадіони, ринки, зупинки громадського транспорту, організовувати заходи, пов'язані з масовим скупченням людей;
- будувати огорожі для відокремлення

земельних ділянок приватної власності, лісових ділянок, садів, виноградників тощо;

– зберігати сіно та солому, розбивати польові стани і забори для худоби, розмішувати пересувні та стаціонарні пасіки;

– висаджувати багаторічні насадження;

– облаштовувати цвинтарі, скотомогильники;

– переорювати (руйнувати) під'їзні шляхи та відомчі технологічні дороги до магістральних газопроводів;

– розводити вогонь і розмішувати відкриті або закриті джерела вогню;

– пошкоджувати та розбирати об'єкти магістральних трубопроводів;

– розбирати та руйнувати водопропускні, берегоукріплювальні, земляні, протиерозійні, протипожежні та інші споруди, що захищають об'єкти магістральних трубопроводів від руйнування, а також прилеглі території від аварійного витікання продукту, що транспортується магістральним трубопроводом;

– перемішувати, руйнувати та пошкоджувати в будь-який спосіб знаки закріплення магістральних трубопроводів на місцевості, пошкоджувати або руйнувати лінійну частину цих трубопроводів, засоби електрохімічного захисту від корозії, запірну арматуру, засоби технологічного зв'язку і лінійної телемеханіки, інші складові магістральних трубопроводів;

– кидати у водні об'єкти якорі, проходити із закинутими якорями, ланцюгами, плотами, волокушами і трапами;

– проникати на об'єкти магістральних трубопроводів, відчиняти люки, хвртки і двері підсилюючих пунктів кабельного зв'язку, що не обслуговуються, огорож вузлів лінійної арматури, станцій катодного і дренажного захисту, лінійних і оглядових колодязів та інших лінійних споруд, відкривати і закривати запірну арматуру, вимикати і вмикати засоби зв'язку, енергозабезпечення, автоматики і телемеханіки магістральних трубопроводів;

– перешкоджати проїзду аварійної та спеціальної техніки підприємств магістральних трубопроводів.

На зрощуваних землях, розташованих у межах охоронних зон, роботи, пов'язані з тимчасовим затопленням земель, проводяться на підставі письмового погодження з підприємствами магістральних трубопроводів.

Відповідно до п. 3 статті 14 Закону України “Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів” № 3041 - VI від 17.02.2011р. Боярське ЛВУМГ просить письмово надати інформацію про землевласників і землекористувачів (з прив'язкою до картографічних матеріалів), земельні ділянки яких потрапляють в охоронну зону об'єктів магістрального трубопроводного транспорту.

Пам'ятайте: будівельні, будівельно-монтажні, ремонтні, спеціальні (меліоративні, вибухові, бурові, тощо), землечерпальні, земляні та інші роботи в охоронних зонах об'єктів магістрального трубопроводного транспорту необхідно виконувати лише з письмового дозволу та у присутності представника Боярського ЛВУМГ.

**Головний інженер Боярського ЛВУМГ
С.Г. Тюкавкін**

Оголошено конкурс

ВИДАВНИЧИЙ ПРОЕКТ «УСПІШНА ЖІНКА»

На виконання листа Київської облдержадміністрації від 13.03.2013 №11-22/11677 інформуємо, що видавництво «Статус-Україна» (03134, м.Київ, вул.Симиренка, 34, к.39) запрошує до участі в інформаційно-видавничому проєкті «Успішна жінка» жінок-керівників підприємств державних і недержавних структур, громадських організацій, окремих особистостей - визнаних провідних спеціалістів різних галузей, громадських діячів, благодійників, митців, які досягли статусу успішної жінки завдяки щоденній і наполегливій праці.

Докладну інформацію про умови участі у Проєкті розміщено в інтернет-мережі (status-ua.com.ua), контактні телефони: 044-223-97-62, 050-901-52-64.

Керівник апарату адміністрації

О.А. Митрофанов

Вакансія

Гіпермаркет «ЕпіцентрК» запрошує

(с. Петропавлівська Борщагівка, вул. Кришталева, 6)
на постійну роботу потрібні:

- ОХОРОННИК (чол. до 35 р.)
- КАСИР ТОРГОВЕЛЬНОГО ЗАЛУ (чол./жін. до 35 р.)
- КУХАР
- ВОДІЙ на автомобіль «ГАЗЕЛЬ» (кат. В,С)

Адміністрація

КЛЮЧІ ВІД НЕБА

Мрія навчитися літати, відчувати адреналін та свободу польоту, почуття страху і в той же час задоволення, супроводжує людину відтоді, як вона підняла очі в небесну блакить. Вільно витать в небі наче птаха, ловлячи потоки повітря, насолоджуючись простором небес і споглядаючи землю неспішно й велично – це бажання віками рухало людину прагнути до покорення великого та безмежного неба, допоки вона не зробила цього, винайшовши та приручивши величного залізного птаха - літака. З його появою, на початку минулого століття, розпочався справжній авіабум, що повністю поглинув велику та могутню державу СРСР. Інтерес до авіації серед молоді був настільки великий, що виникла необхідність створення міцного спортивного льотного підрозділу. В результаті цього 23 квітня 1934 року був організований аероклуб Київського оборонного Товариства, який і сьогодні відомий кожному мешканцю нашого села, як Аеродром «Чайка», що призначений для проведення навчально-тренувальних польотів, підготовки пілотів літаків, вертольотів, планерів, польотів на мотодельтоплані, виконання стрибків з парашутом.

В тому далекому історичному році всі служби аероклубу містилися на аеродромі в пристосованих для цього великих дерев'яних ящиках з-під літаків. Льотна робота велася на літаках УТ-2 і У-2, стрибки здійснювалися також з вітчизняних літаків К-5 на шовкових парашутах ПТ-1 системи «Ірвін». Інструктори, які навчали робітничу молодь, самі були молоді та завзяті, закохані в небо. Всі вони жили відомим в ті часи закلیком: «Літати далі всіх, вище всіх, швидше всіх!». Імена ветеранів авіації, відважних повітряних бійців Великої Вітчизняної Юрія Заваліна, Якова Браймана, В'ячеслава Єфименка, які працювали в аероклубі як в 30-ті роки, так і після війни, назавжди залишаться вписаними жирним шрифтом в історію української авіації.

Сотні випускників аероклубів у перші ж дні Великої Вітчизняної війни вступили в бій з ворогом. Безсмертною славою вкрили себе льотчики Василь Книжник і Петро Рожок, які смертельними таранами знищили ворожі літаки. Переможний травень 1945-го повертав країну до мирного життя. Наче легендарний птах Фенікс з попелу відроджувався Київський аероклуб. На вщент зруйнованому гітлерівцями летовищі завзято працювали пілоти, техніки, викладачі і медики, працівники штабу і спортсмени. В 1962 році спортсменам аероклубу було доручено провести чемпіонат світу з кордових авіамоделей на Трухановому острові, що стало вищою оцінкою їх заслуг. В березні 1964 року аероклуб перетворюється в Республіканський авіаспортклуб і отримує чисто спортивну орієнтацію. В льотній ланці довгі роки працювали майстри спорту СРСР Б.Васенко та В.Воловень – піонери вищого зворотного пілотажу, учасники перших двох чемпіонатів світу. Вони навчали інструкторів інших спортклубів секретам

Парашутне дзвено аероклубу «Чайка»

своєї майстерності, а 9 травня 1964 року Володимир Воловень і Михайло Мосейчук приголомшують весь авіаційний світ, виконавши петлю Нестерова в строю «голова до голови». 7 разів поспіль з 1957 по 1970 роки приводили команду до перемоги тренери майстри спорту СРСР М.Мосейчук, С.Щур і В.Соловійов.

Аеродром «Чайка» увійшов до часопису вищого пілотажу як місце традиційних змагань соцкраїн з вищого пілотажу на «Кубок Дружби».

Поряд зі славними роками шаленого розквіту радянської авіації та аероклубу «Чайки» були й важкі часи занепаду держави та виживання в умовах ринкових відносин. Заслугою спортсменів-інтузіастів є збереження та розвиток аероклубу, директором якого нині є Борис Володимирович Ставніцький. Лише за 2012 рік 10 спортсменів аероклубу взяли участь у 55-му чемпіонаті з авіаційного спорту (команда зайняла 4 місце); спортсмен Олексій Савченко зайняв 1 місце в 3 лізі; льотчик-інструктор, майстер спорту України Анатолій Довгопол посів 3 місце у змаганнях 1 ліги.

4 місце посіла команда парашутистів аероклубу на чемпіонаті України в Рівненській обл.

Щорічний наліт на літаках, вертольотах і планерах в аероклубі становить близько 3000 годин. Виконується більше 5000 стрибків з парашутом. В аероклубі виконують стрибки з парашутом близько 500 осіб, 50 осіб літають на планерах, 20 - на літаках.

Наведена статистика не відображає, звичайно, всієї роботи аероклубу. Не всі спортсмени стають учасниками чемпіонатів України, міжнародних змагань та рекордсменами. Але саме з Центрального аероклубу, як і з інших авіаційних організацій ТСО України, починали свій шлях в авіацію багато льотчиків і авіаційні інженери цивільної авіації України.

Наявні на аеродромі Чайка можливості для занять авіамоделним спортом залучають молодь - майбутніх конструкторів авіаційної техніки, які вже зараз стають призерами та переможцями чемпіонатів світу та Європи серед юніорів, продовжуючи славні традиції українського авіамоделного спорту, а також є комплексом екстремально-го відпочинку, де кожен бажаючий має можливість отримати ключі від неба та підкорити небесну блакить.

Ольга ЗАЙКА

Льотна команда аероклубу «Чайка» з В.Н.Грибановим, заступником голови ТСОУ

КОСМІЧНІ ФАНТАЗІЇ ШКОЛЯ-

Цьогорічна весна вразила мешканців нашого села своєю холодністю та невідступністю. Незважаючи на те, що половина весни вже промайнула, сонечко стримано не дарувало нам по-справжньому теплих днів.

Причину таких природних аномалій дізналися п'ятикласники нашої школи та повідали про це іншим учням у фантастичній виставі «Пригоди п'ятикласників у космосі» присвячену дню космонавтики. По сюжету вистави двоє хлопчиків потрапляють у космос та дізнаються про те, що сонечко яскраво світить, лише тоді, коли дітки граються на вулиці та часто посміхаються один одному. А наші дітлахи геть забули про вуличні розваги і весь свій час проводять за комп'ютером та телевізором.

Саме таку виставу, автором якої є Ольга Зайка, мешканка нашого села та кореспондент газети «Трибуна», підготували вихованці гуртка «Юні організатори дозвілля», під

керівництвом Т. Громадської, вчительки початкових класів Петропавлівсько-Борщагівської школи.

Яскраві костюми, ефектні танці на роликах та сучасний гопак – зробили виступ цікавим та динамічним. На високому рівні було музичне оформлення вистави, яке забезпечила Л. Михайлова, мама Іри Мамікіної.

Високий рівень виступу було оцінено зконцентрованою увагою під час перегляду та шаленими аплодисментами глядачів.

Юні артисти подарували свої «космічні пригоди» також вихованцям ДНЗ «Малятко», де також мали шалений успіх, закінчивши свій виступ дискотекою для малят.

Скоро юні артисти везуть свою виставу на районний бал-конкурс казок. Тож, бажаємо їм успіху та нових творчих подій.

Михайло ГРИЩЕНКО

СТЕЖИНОЮ ЛЮБОВІ ДО ЛЮДЕЙ

Початок кожного її робочого дня до краю наповнений клопотами, паперами та подіями, що можна по праву вважати історичними для її рідного села. Договори, акти, записи в реєстраційній книзі... За кожним цим папірцем для неї видніються долі людей, сімей, цілих родин, які створювалися на її очах. Легкий вітерець залетить у відчинені для людей двері і вона тихим, завжди спокійним голосом, запросить першого відвідувача. Розпочнеться ще один, звичний для Любові Миколаївни Коваленко, робочий день секретаря сільської ради, який вона наповнить любов'ю та повагою до кожного, з ким сьогодні пересічеться її доріжка життя.

Вже 32 роки Любов Миколаївна є вірним помічником сільського голови та кожного мешканця села. 32 роки! «Роки біжать, як вода» - любила повторювати її рідна матуся. «Чому вони біжать? Ну зовсім же не біжать», - думалося маленькій Любі в далекому дитинстві, що на лебединих крилах пронеслося під мамину пісню та з маминою мудрістю в селі Яблунівка, Білоцерківського району. Не зогляділася як і виросла. Дівчина гарно навчалася, гарну пам'ять мала, тому і поїхала вступати до столичного ВУЗу.

Стіни «харчового» зустріли її не зовсім привітно: великий конкурс та глибокі вимоги не залишили шансів сільській дівчині. Для здійснення мрії навчатися в столичному ВУЗі не вистачило лише одного балу. Заплакало дівча, забрало документи та до рідного села не повернулося. Залишилися підкорювати, таку не зовсім привітну, столицю. Сестра, що жила в Києві та працювала в овочевому магазині, забрала Любу до себе на роботу. Саме за прилавком магазину проходило її пізнання великого міста. Тисячі людей. Тисячі долі! І вірила дівчина в ту пору її весни, надій і сподівань, що десь тут поряд є і її доля, що вишитим полотном ляже їй під ноги, поведе по житті прямою стежиною...

А поряд з її магазином бігла у тіні верб та співі птиць річка Нивка, засипали землю білим цвітом безкрайні яблуневі сади та задумливо, у світанкові пори, дрімало Петропавлівське озеро. Зовсім поряд на Любов Миколаївну чекало село, що буде все життя гріти їй душу своїм яблуневим цвітом, що розділить з нею радість першого кохання та неосяжне щастя материнства, що подарує їх успіх та людську вдячність... А також, розділить навіпіл з нею, мов, буханець хліба, глибоку біль втрати, зцілить душу невичерпною людською любов'ю. Село, що стане частинкою неї, чимось більшим ніж просто клаптик рідної землі. Зовсім поряд чекала на неї її Петропавлівська Борщагівка.

Якось подруга, що жила на Петропавлівці, запросила Любу до себе в гості. Саме там відбулася рокова, доле-носна зустріч Любові Миколаївни з красивим юнаком, який щойно повернувся з армії. Згодом привів він її на поріг батьківської хати, як власну дружину. Цим юнаком

виявився Дмитро Коваленко, що з діда-прадіда жив у цьому селі. А далі невпинно, мов течія гірської ріки, побігли роки. Після народження сина Любові Миколаївни не зруки було їздити працювати до міста. Тому вийшла на роботу до сільської школи на посаду діловода, де пропрацювала близько трьох років. Саме там вона зарекомендувала себе як відповідальний, старанний працівник, завжди звиклий виконувати свою роботу на 110%. Згодом її запросили до відділення зв'язку, де на неї чекала посада помічника завідувачі відділенням та майже вдвічі більша зарплата. Телеграми, листи, вітальні листівки, та неосяжна кількість кореспонденції – саме таким було відділення зв'язку у ті роки, що лишилися далеко позаду. Саме там вона навчилася бачити за кожним відвідувачем людську долю, людське життя, де мов нитки вишиванки переплітаються радості та турботи, смуток та щасливі миттєвості. Завдяки своїй унікальній пам'яті зовсім скоро Любов Миколаївна вивчила всіх сільських людей, пам'ятаючи донині точну адресу кожного мешканця, що згодом вражало районне та обласне керівництво. Під час роботи в поштовому відділенні її часто запрошували для

роботи на виборах, вона не раз очолювала виборчу комісію та обиралася сільським депутатом. А згодом їй було запропоновано стати секретарем сільської ради.

– Несерйозно, Любов Миколаївна, – сказав начальник поштового відділення на її бажання залишити роботу, – десять років старанної праці, десять подяк і отак піти...

Та вона пішла. Пішла, розуміючи всю відповідальність своєї майбутньої посади. Взявши в свої руки, частинно, долю села та долі його людей. Початок її кар'єри був зовсім не солодкий, часто подібний трясовині, з якої не можна вибратися, наглухо закритим дверям, в які не можна достукатися. Вщент розбитий «шлях», саме так звалася центральна дорога села, недобудована школа, відсутність газового опалення та кіпа не підписаних паперів. Здавалося зрушити всі ці проблеми з мертвої точки було за межами реальності. Та рухатися все почало з приходом на посаду сільського голови Олексія Івановича Кодебського. З підходом справжнього господаря та глибоким розумінням потреб рідного села Олексій Іванович взявся до роботи. Молодий голова не розпилявся, брався за одне діло – доводив його до кінця, а потім ставив собі нові завдання, поступово перетворюючи звичайне село на краще по всій Україні. До 2007 року Любов Миколаївна виконувала роботу секретаря ради та виконкому в одній особі.

На її очах змінювала своє обличчя Борщагівка та мінялися люди. Вона з вдячністю пригадує покоління людей – ентузіастів, що надавали допомогу сільській владі у проведенні виборів та в інших організаційних питаннях. Тоді не було інтернету, тому знання та досвід передавали одне одному в живому спілкуванні, збиралися громадою, раділися, організовували вечорниці, народні свята віддаючи шану духовності та традиціям. Ці принципи роботи вони разом з Олексієм Івановичем пронесли незмінно через роки праці. Саме тому першими в районі започаткували святкування Дня села, що на протязі дванадцяти років вражає навколишні села.

Звичайно, сьогодні село розростається. На місті яблуневих садів неначе гриби ростуть нові будинки та квартали. Старожилів Петропавлівки стає все менше і менше, а разом з ними відходить славна історія села. І певно не за горами той час, коли його повністю поглинуть нові мешканці. Тому сьогодні її найбільшим бажанням є зберегти самобутність села, його історію, що складається з історії кожної родини. Зробити все можливе, щоб воно не втратило свого обличчя, не стерлося серед кварталів мегаполіса. А для нових жителів було не просто населеним пунктом, не просто записом в штампі прописки, а як і колись для неї – частиною життя, яке вона донині по крихті віддає своїй Петропавлівській Борщагівці.

Ольга ЗАЙКА

10 РОКІВ ВІДДАНОЇ ПРАЦІ

Вже сім років поспіль Юлія Дмитрівна Родіна є секретарем виконавчого комітету при селі Петропавлівська Борщагівка. Її начебто непомітна робота забезпечує виконання всіх законів, затверджених Верховною та сільською радами.

Незважаючи на великий обсяг роботи, Юлія Дмитрівна вправно з нею справляється, бо віддається праці з любов'ю. Певно це тому, що працює на користь свого рідного села, де народилася, зробила перші кроки в житті. Після закінчення Петропавлівської Борщагівської школи із золотою медаллю, вона вступила до аграрного університету, закінчивши який, прийняла рішення навчатися далі. Вже отримуючи другу вищу освіту, паралельно, вона прийшла

працювати до сільської ради, навіть не думавши, що саме тут знайде себе. Молодий, перспективний спеціаліст мріяла про престижну роботу в іноземній фірмі, але згодом зрозуміла, що саме тут її місце серед рідних людей, яким вона може допомогти у вирішенні певних проблем. Приємним було також те, що в стінах сільської ради на неї чекав дружній колектив, що злагоджено працював, як одна команда, націлена на загальний результат – зробити село найкращим. Тут вона знайшла розуміння підтримку, допомогу та життєву мудрість, яку переймає й донині.

Життя різнобарвне: десь є радість, а десь є смуток, хтось народжується, а хтось хвилини життя добігають до краю. Обов'язки секретаря виконкому найрізноманітніші і поєднують як приємні моменти життя, так і не дуже. Можливо самим приємним своїм обов'язком Юлія Дмитрівна вважає реєстрацію шлюбу. До цього процесу вона відноситься дуже відповідально, начебто беручи на себе частинку відповідальності за новостворену родину. І як приємно, коли незабаром нове подружжя приходить знову з великою радістю – реєструвати народження маленької людини, нового мешканця села Петропавлівської Борщагівки. Вже друге скликання підряд Юлія Дмитрівна є сільським депутатом, що свідчить про те, що вона користується довірою та повагою мешканців свого рідного села.

Життєвий принцип секретаря виконкому звучить так: « Не можливо стояти на одному місці – або ти робиш крок вперед, або автоматично відступаєш на два кроки назад», тому вона постійно оновлює свої знання, навчається та вникає у всі нюанси своєї роботи та суспільного життя в цілому. В цьому році секретар виконкому відзначає ювілей трудової діяльності – 10 років роботи в сільській раді. Тож вітаємо її від імені колективу сільської ради та мешканців села з цією славною датою.

Також, десятирічний ювілей трудової діяльності в цьому році святкує Анастасія Василівна Чеченова – діловод сільської ради. Посада секретаря вимагає певних рис характеру, без яких робота з паперами може перетворитися на велику рутину. Саме такими рисами, як відповідальність, зібраність, пунктуальність, володіє Анастасія, та вдало доповнює їх досконалим знанням діловодства та приємним ставленням до людей. В результаті - вона неодноразово була нагороджена грамотами та подяками від керівництва за сумлінне ставлення до роботи та старанне виконання своїх посадових обов'язків.

Ще навчаючись у Петропавлівсько-Борщагівській школі, Настя отримала ази роботи з паперами, закінчивши курси діловодства у Боярському міжшкільному навчально-виробничому комбінаті. Потім вступила до Національного харчового університету та прийшла працювати до сільської ради. Наче миттєвості промайнули десять років праці.

В дитинстві Настя мріяла стати лікарем, щоб завжди

допомагати людям. Нині ж її знають всі односельчани, як людину, що підкаже та допоможе. А для багатьох нових мешканців Петропавлівки знайомством з селом розпочинається з посмішки діловода сільського голови, що ввічливо зустрічає їх в приймальні.

Ольга ЗАЙКА

ЯК ПЕТРОПВЛІВЦІ ОЛІМП ПІДКОРЮВАЛИ

Учасники Міжнародного фестивалю разом з керівником групи Т.П. Пономаренко

Греція – це блакитні небеса, бірюзові моря і білі будиночки, розкидані немов кубики, по схилах пагорбів над затоками. Це країна з дивовижною культурою, унікальним ландшафтом і самими гостинними в світі людьми.

В цьому змогли переконатися і жителі Петропавлівської Борщагівки, точніше учні нашої школи, учасники гуртка «Юні фотоаматори» під керівництвом Т.П. Пономаренко. Саме вони були запрошені на міжнародний фестиваль «Олімп збирає таланти» з номінації «Технічне мистецтво». Діти мали можливість познайомитись з видатними пам'ятками архітектури і культури цієї прекрасної країни, зробити подорож на тисячі років у минуле, а також насолодитися її прекрасною природою і кліматом.

Та не лише чудові спогади, красиві фотознімки та сувеніри привезли з собою подорожуючі. На рідну землю вони привезли також перемоги – дипломи та медалі, ставши вкотре кращими. В рамках фести-

Міжнародні нагороди наші учнів

валю була відкрита виставка авторських фоторобіт в трьох вікових категоріях. Членами журі, до складу яких входили представники з різних країн Європи, були оголошені переможці: 1- місця у трьох вікових категоріях: Ярослав Авдюченко, Вадим Калмиков, Женя Петренко; 2- місця у трьох вікових категоріях: Євгеній Заїка, Настя Матвієнко, Даша Матвієнко. 3- місця у двох вікових категоріях теж вибороли наші односельці: Даша Коломієць, Паша Малохеев. Деякі свої фотороботи гуртківці презентували своїм новим друзям з інших країн, подарувавши їм частинку

України, зображену на знімках. На зворотному шляху на подорожуючих чекали екскурсії по вечірній Софії – столиці Болгарії та Бухареста – столиці Румунії. Гуртківці щиро дякують директору Вишнівського центру творчості Стаміновій Тетяні Анатолівні, за організацію цієї поїздки.

ЛЬВІВ ОЧИМА ПЕТРОПАВЛІВЦІВ

Львів – це унікальне місто. Досить сказати, що за кількістю розташованих у ньому історико-архітектурних пам'яток, він займає перше місце в Україні, а його центр, що представляє собою музей під відкритим небом, внесений до списку культурної спадщини ЮНЕСКО.

Своєю красою Львів виділяється не тільки в Україні. Мабуть, у східній та центральній Європі з ним можуть посперечатися лише Краків та Прага. Саме тому Львів є одним із головних українських туристичних центрів, який щороку відвідується чималою кількістю туристів.

Розгадати всі таємниці цього міста мали можливість близько 70 школярів Петропавлівсько-Борщагівської школи, що на весняних канікулах здійснили незабутню екскурсію до величного міста Львова. Цю екскурсію організували їм вчителі нашої школи І.В.

Поліщук, О.О. Гриб, Л.М.Мельник, Г. С. Варенко, С.В.Левченко.

Ратуша, італійський двірник, музей, аптека, храми центральної частини міста, палаци і міські кам'яниці, дворики і фонтани, галереї і підвали, гвинтові сходи і мініатюрні лабіринти, бруківка і красиві фасади, а також калейдоскоп приміщень – різноманітних за своїм призначенням, естетичним та історичним наповненням, чекали на екскурсантів на кожному кроці. Центром Львова, як у середні віки, так і сьогодні є Ринкова площа. Нині район площі є, мабуть, самим зручним районом, де можна зупинитися під час візиту до Львова. У вигляді Ринкової Площі відображена вся історія львівської архітектури – від середніх століть і до модерну. Над її виглядом трудилися найкращі архітектори міста – Красовський, Градовський, Барбон та ін. Площа має практично квадратну форму і оточена великою кількістю будинків, кожен з яких являє собою пам'ятник архітектури, а з багатьма з цих будинків пов'язані і найважливіші історичні події в історії міста. Архітектурний образ ринкової площі складався в 15-16 століттях, в період, який в історії Львова прийнято називати львівським Ренесансом. До числа кращих споруд площі відносяться дім "Чорна кам'яниця" і будинок "Корняков". Саме на цій площі екскурсанти мали можливість насолодитися запашною львівською кавою та легендарним львівським шоколадом.

Незабутні враження від міста, а також від поїздки в цілому, привезли з собою школярі. Минуть роки, десятиліття, а ця шкільна екскурсія залишиться в пам'яті школярів на все життя цікавим приємним спогадом.

ВЧИТЕЛЮ ЦІКАВО – ЦІКАВО УСІМ

Кафедра російської мови та зарубіжної літератури

На початку квітня наша школа стала «епіцентром» педагогічного досвіду. Саме тут відбувся районний семінар, який зібрав вчителів світової літератури та російської мови для обміну цінною мудрістю.

Розпочав семінар директор школи Татуревич М.О., розповівши про пріоритетні напрямки розвитку Петропавлівсько-Борщагівської школи.

Далі презентувала свій досвід роботи Поліщук І.В. – вчитель світової літератури та російської мови зі стажем роботи більш ніж 25 років, розкривши тему семінару: «Використання інтерактивних форм роботи під час проведення підсумкових уроків зі світової літератури». Ця тема не випадково була обрана Іриною Володимирівною. Вона чітко дотримується правила: «Щоб бути цікавою своїм учням, необхідно йти в ногу з часом».

Акомпонує О.Мельниченко

Саме тому вона буде свої заняття об'єднуючи класичні форми навчання зі звучання живого слова вчителя, й урізномбарблює свої заняття відеослайдами, мультимедійними презентаціями та елементами творчої роботи.

Доказом цього стала подальша презентація спільного проекту учнів 10-11 класу «Нобелівські лауреати з літератури XX-XXI ст.», який на відмінно представили учні 11 класу Віталій Мирвода та Олександр Мельниченко.

Далі гостей вітала літературно-музична вітальня, де під акомпанемент фортепіано звучали поетичні шедеври світової літератури, присвячені Україні у декламуванні учнів 8-А класу.

Подарували своє музичне вітання присутнім Іванна Орлюк та Ангеліна Пархонюк.

Скрипаль В.Трофімов

Приємним сюрпризом для всіх присутніх стала організована кафедрою світової літератури творча зустріч з скрипалем світового масштабу Володимиром Трофімовим, який також є жителем нашого села. На протязі довгих років він вражає мелодією своєї скрипки жителів європейських та східних країн. Ниніш його музика звучала для вчителів та учнів.

Ніжна мелодія скрипки торкнулася найглибших струн душі кожного з присутніх, залишивши там відчуття гармонії та умиротворіння.

Семінар видався напрочуд творчим та поетичним, примусивши всіх присутніх не лише нотувати корисне, а й доторкнутися до прекрасного.

Ольга ЗАЙКА

Літературно-музична вітальня 8-А класу

З НОВОСІЛЛЯМ ВАС, ПЕРНАТІ ВІСНИКИ ВЕСНИ

Подарунки для пернатих

До нас все ж таки завітала весна. Прийшла, не злякавшись, ні хуртовини, ні заметілі. Весело задзюркотили струмочки, затанцювали сонячні промінчики, защебетали пташечки, які щойно повернулися з вирію, несучи на своїх крилах весну.

Радо зустрічали перших птахів вихованці

дитячого навчального закладу «Малютко». Середня група «Соняшники» з вихователем О.О. Єременко підготували веселе свято зустрічі птахів. Як і велять українські традиції, напекли «жайворонків» і ними птахів закликали.

Не забули малюки потурбуватися про те, де ж птахи будуть жити, коли повернуться до рідного краю.

Вдома, разом з батьками, вони виготовили чарівні будиночки-шпаківні, які подарували до сільського міні-зоопарку «Чарівний ліс». Саме там, на гігантських соснах, зручно розташуються нові хатки.

Адміністрація дитячого садочка «Малютко» дякує батькам, які виявили активність та допомогли своїм діткам гостинно зустріти птахів з вирію. Це батьки Віки Костенко, Роми Гошовського, Саші Папінко, Леночки Хмирової, Олеса Заїки, Марка Бригинець.

Тож, з новосіллям вас, пернаті вісники весни!

Здоров'я

ЗДОРОВА РОДИНА— ЩАСЛИВА КРАЇНА

Життя і здоров'я - найбільша цінність.

Здоров'я – одне з основних джерел радості, щасливого повноцінного життя. Нині однією із пріоритетних проблем суспільства є збереження та зміцнення фізичного, психічного і духовного здоров'я дитини. Тільки здорова дитина досягає успіхів у навчанні, добре розвивається фізично, має збалансований психічний стан.

«Здорова дитина – міцна країна» - саме під таким гаслом насичено та цікаво пройшов тиждень здоров'я в дитячому навчальному закладі «Малютко». Любов'ю Іванівною Бесарабою, фізінструктором дитячого садочка, було проведено спортивне зайняття для старшої групи: «Мандрівки по степу». Вихованці середніх груп прийняли участь у «Веселих стартах та естафетах». Також були прове-

дені загальні ранкові гімнастики та весела дитяча дискотека «Танець – здорова енергія руху».

Щодня на діток чекали цікаві бесіди з вихователями на теми: «Які ми всі Чистюльки», «Дружба носика з хустинкою», «Зубки у малюток», «Мій товариш гребінець», «Ввічливий та чемний та усім приємний».

Адміністрація дитячого садочка подбала і про здорове харчування. Цього тижня воно було збагачене фруктами, сухофруктами та соками.

В останній день тижня були підведені підсумки конкурсу дитячих малюнків про спорт. Діти разом з завідувачою ДНЗ «Малютко» Р.Л.Горошко, вихователем О.О.Єременко та власницею міні-зоо Галиною та батьківських стінгазет на тему: «Здорова дитина – здорова

Весела зарядка малюків

родина», де особливо активними виявилися родини: Онопрієнків, Зелених, Макагонів, Ковінченків, Гошовських, Заїків.

Головною метою проведення тижня здоров'я було привчити діток до здорового способу життя та донести до свідомості, що кожна людина на землі повинна народжуватися здоровою, жити в злагоді та любові, підтримувати та зберігати своє здоров'я та здоров'я своїх близьких.

ЛЮБОВ ДО КНИГИ—НЕЗГАСИМА

Л.І.Пурик - шкільний бібліотекар

Традиційно під час весняних шкільних канікул, кожного року проходить «Тиждень дитячої книжки». Не зважаючи на зовсім не весняну погоду, все-таки він відбувся у сільській та шкільній бібліотеках Петропавлівської-Борщагівки, де були проведені заходи, спрямовані на виховання любові до книги. У сільській бібліотеці тиждень книги було відкрито книжковою виставкою: «Добрий день, книжковий тиждень!», де експонувалися книги українських письменників. Також була проведена бесіда бібліотекаря О.П. Шмачук з маленькими читачами про нові книжкові видання та конкурс і віршів.

Активними читачами сільської бібліотеки є: Наташа Турчин, Руслан Коваленко, (3-А клас); Таня Боднір, Олександра Мельниченко (учні 4-Б класу); Саша Лизунов (5-А); Іра Мамікіна,

Маша Костенко, Андрій Кушвідов (5-Б клас)

Після весняних канікул шкільна бібліотека, яку очолює Л.І. Пурик, зустріла учнів творчим завданням: написати відгук на улюблену книгу. Діти активно поділилися своїми враженнями про щойно прочитану книгу. Особливо своїми роботами вразили: учень 7-Б класу Д.Ковальчук, відгук на книгу «Славетні імена України» автор Є Білоусов та учениця 6-Б Віра Ткаченко, відгук на книгу автора Я.Гаврилюка «Крути.Січень1918р.»

Також були підведені підсумки оголошеної раніше акції «Подаруй бібліотеці книгу» Акція була розпочата директором школи М.О.Татуревичем, який подарував шкільному закладу значну частину своєї домашньої бібліотеки.

Активними в цій акції став також 6-Б клас, майже кожна дитина якого подарувала бібліотеці вже прочитану книгу, взявши приклад як з директора школи так із власного класного керівника

Ю.В.Майданович.Також активним став 5-Б клас, керівником якого є С.В.Кошка. Завжди активною є також початкова ланка читачів.

Незважаючи на стрімкий розвиток електронної книги, дорога до бібліотеки не забувається маленькими читачами. Книга тут завжди користується попитом. Особливо цікавою для них є стелаж з підписом: «Довідково— інформаційні видання», де зосереджені енциклопедії, довідники, що дають можливість дітям проникнути у світ нового та цікавого.

Завжди цікавою для дітей залишається виставка: «Вічний, як народ!», присвячена життю та творчості Т.Г.Шевченка. Щоб підвищити цікавість читачів до творчості цього поета, напередодні 200-річчя з дня народження великого Кобзаря, бібліотеками буде розроблено план цікавих заходів, щоб учні, приходячи до бібліотеки, отримували масу задоволення.

Організація таких заходів дає можливість досягнути читачам значення книги в житті людини, сприяти розвитку мовлення та формувати пізнавальний інтерес.

О.П.Шмачук, завідувач сільської бібліотеки, радо зустрічає дітей

Сторінку підготувала Ольга ЗАЙКА

КВІТЕНЬ ВОДУ ПІДБИРАЄ, КВІТИ РОЗКРИВАЄ

12 квітня – Івана Лествичника. У давнину вірили, що домовик їздить у цю ніч на конях і заплітає їм гриви, тому вішали мертву сороку над кіньми, щоб домовик на ній розважався.

18 квітня – Федули. До цього дня не знімали подвійних вікон, бо «Федул ще не раз мороз добув», а «прийшов Федул – тепло роздуб».

20 квітня – Килини. Якщо у цей день дощ – буде погана ярина, але вродить калина.

21 квітня – Родіона Руфа. Настав період, коли сонце зустрічається з місяцем.

22 квітня – День землі. Ще зранку талою водою обливали худобу. Вважалося, що вона не хворітиме, буде покійною і трудолюбивою.

23 квітня – Терешка. До цього часу мали стужавіти (затвердіти) дороги, а відтак в Україні закінчувалося найбільше бездоріжжя.

24 квітня – Антипа. На цей час уже вироста-

ла кропива, з якої сільські жінки готували смачний зелений борщ.

27 квітня – Мартина. Якщо жаби на Мартина кричать, а після Мартина мовчать, то неодмінно похолодає.

30 квітня – Зосима, покровителя бджіл.

Квітень водою славиться, бруньками прикрашається.

Квітень з водою — травень з травою.

Квітень-плутень: часом плутає весну із зимою.

Квітень сухий — голодний рік.

Квітень такий, що місце його між останньою завірюхою і першою зеленню.

Квітень холодний — рік неврожайний.

Мокрий квітень — добра рілля.

Мокрий квітень — для картоплі урожай.

Мокрий квітень, сухий май — у коморі буде рай.

Вітання

ВІТАЄМ З ЮВІЛЕЄМ!

І а ù i ä ä ä i î â â ç i à ÷ è â ñ â é þ â ð è ä ä ì ð è ä ä ñ é î è ä è ñ é i è ä è ñ é i à è ÷ Ì ð è î, ò ó ð á î ò è è ä è ä ä ò ü è î ò à ä â ó ñ ü, ä î ñ â ð ÷ ä i è è â ÷ è ò ä è ü, â ñ ð i à î i ä ä æ i à è þ ä è i à ñ ä ð ä ä â ÷ è ò ä è â, ó ÷ i â ð è i è è. Ç à ð i è î ì ð è æ è ò ò ü i ä ä è i è i è è i ä, Ä ä ð ó ä ñ ä i ä ñ ä è è i è è ÷ à ñ. Ó ö þ i ä ä è ð ä ñ i ó þ â ð è ä i ó ä i è i ó Ä ð ä i i ü ü è ð ð è i ð è è i è ä â i ä ñ. Ö ä é ä i è ü ò i ä ð è ä ä i ä ð i ð ù à ñ ò ü, Ì ð i ä ç ä i ð i ä ü, ì i ð ä ä è ä ä ç ä i è è, Ä ù ä ä ð ä i ð, ì i ä ð ð i è è è è ä ð ÷ à ñ ò ð, Í ä ð ä è ü ä i ä ä i ð ò ä è ü ð ü ñ ü ä i i ä. Ä è è i è i è i ñ è ü ñ ü è i ç ð ä ä è, è i è ä è ò è ä i ä ä ä i ä ð ä i ä ð ð i ä ä è â ñ ü è i - Ä i ð ù ä ä â ñ ü è i ç ð è è i è è

ГРАТИ З ЧЕМПІОНОМ НЕ ПРО-

В суботу, 14-го квітня, нарешті стартував чемпіонат Київської області з футболу. Тепер усі любители захопливої гри проводитимуть більше часу на свіжому повітрі, вболіваючи за улюблену команду на місцевому стадіоні.

Матчем, що відкривав чемпіонат, стала гра Петропавлівської "Чайки" проти переможців минулого сезону, команди з Ковалівки.

Гра, як і прогнозувалося, зібрала чимало глядачів, адже це мало бути дійсно цікаво. Власне, так і сталося. Вже з перших хвилин матч захопив глядачів своєю видовищністю. "Чайка" розпочала досить непогано, але справа у тому, що гості також нічим не поступалися. На кожну атаку господарів вони підповідали своєю атакою, часом небезпечнішою ніж та, яку щойно провели господарі.

Мабуть тому саме гості і відкрили

рахунок у матчі. Ще у першому таймі вони повели у рахунку. Та повівши, гості на деякий час віддали ініціативу петропавлівцям і ті провели серію небезпечних атак. Та голкіпер "Ковалівки" грав просто бездоганно і всі намагання "чайківців" забити ні до чого так і не привели.

А гості змогли вразити ворота вдруге. Наприкінці другого тайму форвард Ковалівки випередив захисника та майстерним ударом головою перекинув голкіпера "Чайки".

Та хоча "Чайка" і розпочала чемпіонат з поразки, слід брати до уваги те, що вона поступилися переможцю минулорічного розіграшу, показавши при цьому досить непогану гру. І хоча склад "Чайки" значно оновився - цей матч показав значну перспективу команди. Тож у наступних матчах ми очікуємо лише на перемогу.

ЧАЙКА-2 ПОЧИНАЄ З ПЕРЕМОГИ

Інша місцева команда "Чайка-2" цього ж дня брала участь у матчі 1/16 фіналу кубка Києво-Святошинського району, де вони приймали гостей – команду "Рома" із села Княжичі.

Петропавлівці одразу захопили ініціативу і гра вже з перших хвилин матчу перейшла на половину поля гостей. Власне кажучи "Ромі" так і не вдалося вийти з захисту, аж до самого фінального свистка.

Господарі контролювали гру і якби у нашому чемпіонаті велася статистика володіння мячем, то без будь-яких сумнівів можна сказати, що цей показник перевищував би 70%. Загалом же, наша команда показала чудовий контроль м'яча, але, незважаючи на чималу кількість моментів, їй досить довго не вдавалося відкрити рахунок. Перший тайм так і закінчився за нічийного рахунку (0:0).

Початок тайму другого мало чим відрізнявся від першого. Гості майже не володіли м'ячем і значну більшість часу проводили, захищаючись біля власних воріт. "Чайківці" один за

одним створювали небезпечні моменти та м'яч аж ніяк "не хотів" залітати до сітки. Та потім у нашій команді відбулися певні зміни. Бездоганно зігравши у захисті, Євген Солонина помінявся позиціями зі Сергієм Отрошко і зайняв позицію правого півзахисника. Після цього гра стала дещо жвавішою, а атаки ще гострішими.

Євген Солонина додав атакм гостроти. З'явилися прострільні передачі, які, на жаль, так і не зміг ніхто замкнути. Натомість відзначився сам Євген. Він отримав мяч близько штрафного майданчика, обвів одного із захисників та лівою ногою відправив м'яч прямісінько у ближній кут воріт. Тож рахунок було відкрито аж у другій половині другого тайму (1:0). А зовсім скоро цей рахунок подвоїв новачок команди - Сергій Лазарчук, який вийшовши один на один з голкіпером, без проблем його переіграв. Тож (2:0). Впевнена перемога чайківців виводить їх до 1/8 фіналу.

Ігор ЧЕРНИШ

Світ захоплень

МАЙБУТНЄ КУЄТЬСЯ В ПЕТРОПАВЛІВЦІ

Футбольні чемпіонати вже розпочалися і ми знову із задоволенням можемо спостерігати за виступами наших місцевих команд "Чайки" та "Чайки-2", що грають на чемпіонатах області та району. Тож доречно розповісти вам про нашого односельчанина, що тісно пов'язаний з футболем. Мова йде про молодого та дуже перспективного хлопця, що народився та ріс у Петропавлівській Борщагівці. А саме про Дмитра Івановича Морочила, якого не так давно забрали до Маріупольського «Іллічівця», де він перебуває зараз.

Дмитро Морочило народився 1-го червня 1998 року. До нещодавнього часу він проживав разом із батьками: Іваном та Любою Морочило, а також навчався у місцевій школі Петропавлівської Борщагівки. Та окрім цього всього, йому завжди подобався футбол. Ще будучи зовсім малим, він приходив на футбольний майданчик до старшокласників з надією пограти разом з ними. І час від часу його таки брали в одну з команд. Дмитро вже тоді показував, що може грати не лише з однолітками, адже рівень його гри був значно кращим за тих же однокласників.

Будучи восьмирічним хлопцем, батьки віддали його до футбольної секції до

«Зірки», де він пробув близько 6-ти років. Його першим тренером був Олександр Юрійович Зайчковський. І саме він помітив у грі Дмитра потенціал. Зовсім скоро Дмитро зарекомендував себе як гравець

основи, та став постійним основним форвардом у своїй команді.

Ще будучи зовсім юним, він виділявся своєю швидкістю та вмінням швидко самовдосконалюватись. Тому було помітно, що він є одним із найперспективніших хлопців у команді. Зовсім скоро Дмитро почав виправдовувати сподівання і завдяки йому та ще кільком провідним гравцям команди, «Зірка» тоді посідала лише верхні сходинки у чемпіонаті, конкуруючи з найсильнішими клубами.

Його швидкому зростанню як футболіста сприяло також те, що він не розлучався з м'ячем навіть поза межами тренувального майданчика. Крім того, він неодноразово брав участь у змаганнях серед ЗОШ Києво-Святошинського району, де представляв нашу школу разом із іншими її учнями. Вони завжди показували лише найкращу гру та вигравали чемпіонат району, а Дмитро в свою чергу ставав найкращим форвардом розіграшу, гравши при цьому навіть не у всіх матчах, адже він не хотів пропускати тренувань.

Він завжди мав хорошу підтримку збоку сім'ї і мабуть саме це допомагало йому розвиватись як футболісту тоді, і допомагає розвиватися зараз. Пробувши близько шести років одним із найкращих у команді,

на нього поклали око кілька провідних клубів України. І коли йому виповнилося 14, а це був 2012 рік - він таки вирішив поїхати на перегляд до одного із них, а саме до Маріупольського «Іллічівця». І не прогадав, адже він пройшов відбір і йому запропонували перейти до цього клубу. Не довго вагаючись він погодився. І не дивно, адже це крок вперед, а футболісту у його віці не можна затримуватись на одному місці, і потрібно постійно розвиватись.

Зараз Дмитро проживає, навчається та тренується у Маріуполі. Він одразу ж став основним гравцем у команді, до якої до речі перейшов ще із одним жителем нашого села та своїм колишнім одноклубником та однокласником Антоном Кривоцюком, що також грає на позиції форварда та як і Дмитро є постійним гравцем основи.

Наразі ж їхнім тренером є Микола Юрійович Ярошенко. Як і колишній тренер він бачить у хлопця велике майбутнє і вірить, що якщо вони докладуть зусиль та не закинуть справу, яку дійсно люблять – їх розвиток, як футболістів не припинятиметься, ще багато років. І хто зна, може колись ми зможемо розповідати друзям, що мали змогу спостерігати за зростанням справжніх зірок футболу.

Тож бажаємо їм удачі та успіхів. Адже футбол – це дійсно класно.

ГАЗЕТУ НАБРАНО І ЗВЕРСТАНО НА КОМП'ЮТЕРНОМУ КОМПЛЕКСІ "МЕДІАСВІТ"

Трибуна Петропавлівської Борщагівки

Свідцтво про державну реєстрацію Кі 909 від 27.10.2005.Тираж 3000 примірників.

Редакція не завжди погоджується з авторами публікацій та залишає за собою право редагувати надіслані матеріали.

За зміст реклами відповідальність несе рекламодавець.

Редакція не листується з читачами, не веде дискусії на сторінках газети.

Головний редактор Михайло ГРИЩЕНКО
Дизайн та верстка Павла ГРИЩЕНКА

Адреса редакції:
Київська область Києво-Святошинський район,
с.Петропавлівська-Борщагівка,
вул. Шкільна, 27а.
Телефони: 7-90-03, 406-57-43;
E-mail: mediadruk@mail.ru